

آقایان اهل استعفا نیستند ؟

بهمن احمدی امویی

amouee@yahoo.com

در قاموس و تاریخچه زندگی سیاسی و اقتصادی مردان جمهوری اسلامی کلمه استعفا معنا و مفهومی ندارد. در دو و نیم دهه پر فراز و نشیب، سرشار از درگیری، تنش و ناکامی و شکست و نادرستی تصورات، این مردان همواره حضور داشته اند. حضوری پر رنگ. از هر مقام و مسندی که کنار گذاشته شده اند مقام و موقعیت دیگری را آنچنان از ابتدا در دست گرفته اند که گویا روز اولی است که در چنین موقعیتی قرار گرفته اند. بدون توجه به این مساله که آیا این موقعیت و شغل جدید در شان و اندازه او است یا خیر. برای همین است که وزیر به وکالت و بعد به سفارت و سپس به مدیر کلی یک کارخانه گمارده می شود و نه تنها احساس بدی هم ندارد بلکه از این که هنوز فراموش نشده خوشحال هم است.

در تمام سال های پس از انقلاب فقط سه نفر بوده اند که برای ماندن بر سر قدرت تن به هر خواسته ای ندادند.

آیت الله منتظری از قائم مقامی رهبر، مسعود روحانی زنجانی از معاونت رئیس جمهور و ریاست سازمان برنامه و بودجه و همین سید محمد خاتمی از وزارت ارشاد.

آسیب شناسی نیروهای موجود فارغ از هر گرایش و خاستگاهی که دارند نشان داده که آنها تحت هر شرایطی تن به کار می دهند. وقتی هم که دیگر فضا و شرایط به گونه ای می شود که امکان تحملشان وجود ندارد آنها را استعفا می دهند! و یا اینکه آقایان ترجیح می دهند برای مدتی قهر کنند.

البته باز هم هنوز جای شکرش باقی است که خاتمی با سابقه استعفایش در میان ما قرار دارد کسی که ارزش و اعتبار بیان استعفایش دو چندان همه آن نمایندگان است که آن نامه سرگشاده را امضا کرده اند و اما هنوز جرات بیان مفاد آن را با موکلین خود ندارند.

به یاد دارم که در تمام سالهای پر از بیم و هیجان پس از دوم خرداد همواره می شنیدم مردانی در اطراف خاتمی هستند که وظیفه آنها این است تا هر زمانی خاتمی فکر استعفا به ذهنش خطور کرد مانع او شوند. به نظر می رسد که حالا خود آن مردان را کسی باید به حرکت وادارد تا از او بخواهند کاری انجام دهد.

خاتمی از همه سو در فشار است. اما او تنها کسی خواهد بود که این بازی را ورقی دیگر خواهد زد. کسی که قبلا دست رد به سینه اقتدارگرایان زد این پتانسیل را دارد که بار دیگر این کار را انجام دهد. از این آقایان کاری ساخته نیست. منتظر آخرین حرکت خاتمی باشیم.